

виждаме праведното наказание Божие, което постигнало народътъ Иудейскій за христоубийството и убиваніе пророцитѣ и апостолитѣ. 3) Въ разрушеніето на Иерусалимъ и на храмътъ се извършило самото дѣло (фактически) прекратяваніето на Вѣтхий Заветъ, опредѣлено съ словата на Г-да Иисуса: „*сия есть кровь Моя Новаго Завета*“ и съ постановленіето на апостолскійтъ съборъ. Сега вече Евреитѣ нѣматъ храмъ, не принасятъ жертва, и вѣрата имъ ги не привожда къмъ спасение. Наконецъ 4) паданіето на Евреитѣ има особено отношение къмъ послѣдната сѣдба на всичкийтъ свѣтъ. Господъ Иисусъ Христосъ въ своето предсказване съединилъ разрушеніето на Иерусалимъ съ онова разрушеніе на мирътъ, което има да послѣдва въ конецътъ на вѣковетъ, тъй щото първото се явява като че ли образъ на послѣдното (Мат. XXIV*). Заради това християнската мисль съ особено внимание всекога се е отнасяла къмъ подробноститѣ на тѣзи предсмертна борба и страданията на еврейскій народъ, като е предвиждала въ тѣхъ образи за послѣднитѣ врѣмена на мирътъ.

Видимитѣ причини на Иудейската война.

Видимитѣ причини за паданіето на Иудеитѣ били: Омразата на Иудеитѣ къмъ Римлянитѣ и жестокостта на римскитѣ прокуратори къмъ Евреитѣ. Като считали себѣ си за народъ избранъ, сѣме Авраамово, Евреитѣ никакъ не могли да се примирятъ съ мисльта си за подданството на язичницитѣ. Мѣжду тѣхъ се образувала особена партия Зилоти или ревнители, които борбата съ Римлянитѣ почитали за священо дѣло, задача на всичкийтъ животъ. Тѣзи Зилоти били главнитѣ двигатели и на послѣдното въстание на Евреитѣ противъ Римлянитѣ. Римскитѣ прокуратори отъ своя страна жестоко постѣпали съ Иудеитѣ, притѣснявали ги съ налози, безъ всека нужда оскърбявали тѣхното религиозно чувство, наиримѣръ, поставили Римскитѣ орли на Иерусалимскійтъ храмъ. Особено станали ненавистни на Евреитѣ Пилатъ и послѣднитѣ два прокуратора Албинъ и Гессій Флоръ. Голѣмитѣ жестокости на Гессій Флора съвършенно повдигнали Евреитѣ на въстание. Къмъ всичко това се присѣдинили напръгнатитѣ чаканія на Мессия. Евреитѣ били убѣдени, че Мессия мѣгновенно ще се яви въ храма при свойтъ избранъ народъ и ще го поведе противъ Римлянитѣ. Впрочемъ, като обяснява съ тѣзи причини всеобщото поголовно въстание противъ Римлянитѣ, Иудейскійтъ историкъ се съзнава, че нѣкоя си нещастна сила влѣкла народа къмъ погибель, и види въ това Божието предопредѣление.